

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2. De modo sepulturæ eius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

quod conuenit corpori Christi mortuo, attribuitur Deo, ratione vnionis, ergo inconueniens videtur, Christum fuisse sepultum.

SED CONTRA est, quod Dñs dicit Mat. 26. de muliere quæ cum inuixerat, Opus bonum operata est in me, & postea subdit: Mittens enim hoc vnguentum in corpus meum, ad sepeliendum me fecit.

RESPON. Dicendum, q̄ conueniens fuit Christum sepeli. Primo quidem, ad comprobandum veritatem mortis: non enim in sepulchro aliquis ponitur, nisi quando iam de veritate mortis constat: vnde & Marci. 15. legitur, quod Pilatus antequam concederet Christum sepeliri, diligenti inquisitione cognouit eum mortuum esse. Secundo, quia per hoc quod Christus de sepulchro resurrexit, datur spes resurgendi p̄ ipsum, his q̄ sunt in sepulchro, secundum illud Ioan. 5. Omnes qui in monumentis sunt, audient uocem filij Dei: & qui audierint, uiuent. tertio, ad exemplum eorum, qui per mortem Christi, spiritualiter moriuntur peccatis, qui scilicet absconduntur a conturbatione hominum: vnde dicitur Colof. 3. Mortui estis, & uita uestra abscondita est cum Christo in Deo: vnde & baptizati, qui per mortem Christi moriuntur peccatis, quasi conspeliuntur Christo, per immersionem, secundum illud Rom. 6. Confepulti sumus cum Christo, per baptismum in mortem.

AD PRIMUM ergo dicendum, q̄ Christus sepultus se inter mortuos liberum fuisse faretur, in hoc q̄ per inclusionem sepulchri, non potuit impediri, quin ab eo resurgendo exiuerit.

AD SECVNDVM dicendum, q̄ sicut mors Christi efficienter operata est nostram salutem, ita etiã & eius sepultura: unde Hieronym. dicit super Mar. Sepultura Christi resurgimus. Et Isaia 53. super illud, Dabit impios pro sepultura, dicit glo. * id est, gentes, quæ sine pietate erant, Deo patrique dabit: quia mortuus & sepultus eos acquisiuit.

AD TERTIVM dicendum, quod sicut dicit in quodam sermone concilij Ephesini, nihil horum quæ saluant homines, iniuriam Deo facit, quæ ostendunt eum non passibilem, sed clementem. Et in alio sermone eiusdem concilij legitur: Nihil putat iniuriam Deus, quod est occasio salutis hominibus: tu quidem non ita vilem Dei naturam arbitraberis, tamquam quæ aliquando subiecta possit esse iniurijs.

ARTICVLVS II.

¶ Super Questionis quinquagesimæ primæ Articulum 2.

Vtrum conuenienti modo Christus fuerit sepultus.

Titulus Modi nomine uirtu. pro conditionibus obseruatis in sepeliendo corpus Christi.

¶ In corpore una conclusio: Modus sepulture Christi fuit conueniens quantum ad tria. Omnia sunt clara.

¶ In responsione ad vltimum, adde quod exciso sepulchri in petra, immobile sepulchrum reddens, ad perpetuam testimonij de morte Christi apud terrigenas spectat. Nec ideo testari illud ui-

AD SECVNDVM sic proceditur. Videtur non conuenienti modo Christum fuisse sepultum. Sepultura enim eius respondet morti ipsius: sed Christus fuit passus mortem abiectissimam, secundum illud Sapient. 2. Morde turpissima condemnemus eum, ergo inconueniens uidetur fuisse quod Christo exhibita fuit honorabilis sepultura, in quantum a magnatibus fuit tumultuata, scilicet a Ioseph ab Arimathea, qui erat nobilis Decurio (ut habetur Mat. 15.) & a Nicodemo, qui erat princeps iudeorum, ut habetur Ioan. 3.

F ¶ 2 Præ. Circa Christum non debuit aliquid fieri, quod esset superfluitatis exemplum. Videtur autem superfluitatis fuisse, quod ad sepeliendum Christum Nicodemus uenit ferens misturam myrrhe, & aloes quasi libras centum (ut dicitur Ioan. 19) præsertim cum mulier præueniret corpus eius unguere in sepulturam, ut dicitur Marci 14. non ergo fuit hoc conuenienter circa Christum factum.

G ¶ 3 Præ. Non est conueniens, ut aliquod factum sibi ipsi sit dissonum: sed sepultura Christi fuit simplex ex una parte: quia scilicet Ioseph inuoluit corpus eius in sindone munda (ut dicitur Mat. 27.) non autem auro aut gemmis, aut serico, ut Hieron. * ibidem dicit: ex alia uero parte uidetur fuisse ambigua, in quantum eum cum aromatibus sepelierit, ergo uidetur non fuisse conueniens modus sepulture Christi.

H ¶ 4 Præ. Quæcumque scripta sunt, præcipue de Christo, ad nostram doctrinam scripta sunt, ut dicitur Ro. 15. sed quædam scribuntur in Euangelij circa sepulchrum Christi, quæ in nullo uidentur ad nostram doctrinam pertinere: sicut quod fuit sepultus in horto, quod in monumento alieno, & nouo, & exciso in petra. Inconueniens ergo fuit modus sepulture Christi.

SED CONTRA est, quod dicitur Isa. 12. Et erit sepulchrum eius gloriosum.

RESPON. Dicendum, quod modus sepulture Christi ostenditur esse conueniens quantum ad tria. Primo quidem, quantum ad commendandam fidem mortis & resurrectionis ipsius: secundo, ad commendandam pietatem eorum, qui eum sepelierunt: unde Augustinus * dicit in r. de Ciuitat. Dei: Laudabiliter commemorantur in euangelio, qui corpus eius de cruce acceptum, diligenter atque honorifice tegendum sepeliendumque curarunt: tertio, quantum ad mysterium, per quod informant illi qui Christo conspeliuntur in morte.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod circa mortem Christi commendantur patientia, & constantia ipsius, qui mortem est passus, & tanto magis quanto mors fuit abiectior: sed in sepultura honorifica consideratur uirtus morientis, qui contra intentionem occidentium etiam mortuus honorifice sepelitur, & præfiguratur deuotio fidelium qui erant, Christo mortuo seruituri.

AD SECVNDVM dicendum, quod in hoc, quod Euangelista dicit, Quod sepelierunt eum, sicut mos est iudæis sepelire (sicut August. * dicit super Ioan.) admonuit in huiusmodi officijs, quæ mortuis exhibentur, morem cuiuslibet gentis esse seruandum. Erat autem istius generis consuetudo, ut mortuorum corpora uarijs aromatibus condirentur, ut dicitur Ierem. 22. in illa sepultura, vnde & in tercio de doctrina Christiana dicitur. * q̄ in omnibus talibus, non usus est, sed libido uentis in culpa est. Et postea subdit, quod in alijs personis plerumque flagitium est: quod in diuina uel prophetica persona, maxime etiam dam rei signum est. Myrrha enim, & aloes propter sui amaritudinem significant poenitentiam, per quam aliquis in seipso Christum conseruat absque corruptione peccati: odor autem aromatum significat bonam famam.

AD TERTIVM dicendum, q̄ myrrha & aloes adhibebant corpori Christi, ut immune a corruptione seruetur, quod uidebatur ad quandam necessitatem

glo. ex. ibi. habet.

1. ca. 11. d. ca. 109.

Trist. in euang. in a. mod. 109.

1. ca. 11. d. ca. 109.

